

UZASADNIENIE

Powodowie, **E. Ż. i K. Ż.**, wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) kwoty 7.046,45 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty. Domagali się ponadto zasądzenia od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu roszczenia wskazali, że w dniu 08 grudnia 2015 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w następstwie którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do powodów. Formalnie auto jest zarejestrowane na E. Ż., lecz wchodzi ono w skład majątku wspólnego małżeńskiego powodów. Pojazd jest wykorzystywany w prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej, tj. do nauki jazdy. Szkada została zgłoszona w (...) S.A. Ubezpieczyciel poinformował, że przyznane odszkodowanie wynosi 4.896,02 zł. brutto. Odszkodowanie zostało wypłacone powodce. Na skutek odwołania wypłacono dodatkowo kwotę 1.633,72 zł. Powodowie nie zgodzili się z wycenieniami (...) S.A., dotyczącymi rozmiarów szkody i jej wysokości. Zlecili wykonanie prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu, z której wynika, że wartość szkody to 8.307,19 zł. W związku ze sporządzeniem kalkulacji ponieśli oni koszty w wysokości 369,00 zł. Powodowie podnieśli, że nie mogli korzystać z samochodu w okresie, kiedy był on w warsztacie. Pojazd ten służy powodowi do prowadzenia działalności gospodarczej, więc aby wywiązać się z wcześniej zawartych umów z kursantami, a także aby nie utracić zarobku, powódka zawarła z innym podmiotem umowę wykonania jazd szkoleniowych. Z tego tytułu powodowie ponieśli wydatki na najem samochodu do nauki jazdy w wysokości 4.900,00 zł. (14 dni x 350,00 zł.). Podkreślili oni, że uszkodzeniu uległ specjalistyczny pojazd, specjalnie przygotowany do nauki jazdy, w związku z tym koszt najmu takiego pojazdu jest wyższy niż zwykłego samochodu. Sprawca kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy z towarzystwem (...), którego korespondentem na terenie kraju jest (...) S.A. Ww. Towarzystwo przeprowadziło postępowanie likwidacyjne i wypłaciło częściowe odszkodowanie. Powodowie domagają się od pozwanego pozostałej części odszkodowania, ponad wypłacone przez TU E. Hestia, na mocy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Koszt naprawy z VAT to 8.307,19 zł. Powodowie otrzymali odszkodowanie w łącznej wysokości 6.529,74 zł. (4.896,02 zł. + 1.633,72 zł.). W niniejszym postępowaniu dochodzą zatem różnicy w kwocie 1.777,45 zł. Nadto, na wartość przedmiotu sporu składa się kwota 4.900,00 zł. z tytułu najmu pojazdu zastępczego oraz kwota 369,00 zł. z tytułu sporządzenia opinii prywatnej. Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty w dniu 22 lipca 2016 r. Powodowie domagają się odsetek ustawowych od dnia 13 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po dniu, kiedy minął wyznaczony przez nich termin zapłaty dochodzonego świadczenia. (pozew k. 2-4)

Na rozprawie w dniu 07 kwietnia 2017 r. pełnomocnik powodów sprecyzował roszczenie, wskazując, że powodowie domagają się zapłaty dochodzonej od pozwanego kwoty solidarnie. (k. 84)

Pozwany, P. (...), wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska przyznał, iż stosownie do art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odpowiada za szkody, będące następstwem wypadków, które wydarzyły się na terytorium RP i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Jednolitego Porozumienia między Biurami narodowymi – Regulaminu Wewnętrznego.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, ale wysokość odszkodowania za naprawę pojazdu, a także konieczność kompensowania kosztów prywatnej kalkulacji, sporządzonej na zlecenie powodów oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany podkreślił, iż zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, powinno ono przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy, naruszony zdarzeniem wywołującym szkodę. Konieczne jest

zatem dokonanie oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego. W ocenie pozwanego, powodowie nie wykazali, iż faktycznie ponieśli koszty naprawy, wskazane w prywatnej opinii, a samo przygotowanie opinii spowodowało zwiększenie szkody i takie działanie nie może korzystać z ochrony prawnej. W ocenie pozwanego, przedstawiona przez powodów faktura na wskazaną w niej kwotę nie stanowi dowodu, że koszty te zostały faktycznie poniesione. Powodowie nie wykazali, aby rzeczywiście przedmiotowy samochód wykorzystywali w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwany wskazał, iż jeżeli do szkody doszło w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, to powodom należy się odszkodowanie w kwocie netto, wynikającej z faktury. Zakwestionował też żądanie powodów co do odsetek ustawowych, wskazując, że ewentualne ich naliczenie powinno nastąpić od dnia wyrokowania. (k. 54-61)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 grudnia 2015 r. pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rocznik 2012, będący własnością małżonków E. Ż. i K. Ż., brał udział w kolizji drogowej z pojazdem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), zarejestrowanym na terenie Rosji. Sprawca zdarzenia, kierowca samochodu marki (...), posiadał ochronę ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, udzieloną przez zagraniczne Towarzystwo (...). Powodowie zgłosili szkodę korespondentowi rosyjskiego towarzystwa w (...) S.A. z siedzibą w S., które zarejestrowało szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznało i wypłaciło powodom kwotę 4.896,02 zł. Powodowie nie zgodzili się z wysokością przyznanego odszkodowania. Złożyli odwołanie. (...) S.A. z siedzibą w S. po dokonaniu ponownych oględzin przyznało powodom dodatkowo kwotę 1.633,72 zł.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa k. 8, zgłoszenie szkody komunikacyjnej do E. Hestia wraz z opisem zdarzenia k. 9-10, protokół szkody k. 11, oświadczenie o likwidacji szkody komunikacyjnej k. 12, dokumentacja dotycząca likwidacji szkody k. 13-16, kalkulacja naprawy k. 17-23, pismo dotyczące kolejnych oględzin k. 24, protokół szkody k. 25, decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 26, 46, potwierdzenie wypłaty k. 27, pismo z dnia 22 stycznia 2016 r. z wezwaniem do zapłaty k. 32, pismo E. Hestia z dnia 30 marca 2016 r. k. 40-42, zeznania powoda K. Ż. k. 83v-84)

Powodowie zlecieli sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu. Poneśli z tego tytułu koszt w wysokości 369,00 zł. Z kalkulacji tej wynika, że wartość szkody to 8.307,19 zł.

(dowód: prywatna kalkulacja naprawy k. 33-38, faktura VAT nr (...) z dnia 17 stycznia 2016 r. k. 39, zeznania powoda K. Ż. k. 83v-84)

Pojazd powodów wykorzystywany jest w prowadzonej przez K. Ż. działalności gospodarczej jako samochód szkoleniowy do nauki jazdy. Powód zatrudnia instruktorów na podstawie umów o pracę i umów zlecenia. W 2015 r. umowy takie miał podpisane z ośmioma zleceniobiorcami. Ponadto zatrudniał jedną osobę na podstawie umowy o pracę z dnia 01 lipca 2015 r. Przedmiotem umów była realizacja zajęć praktycznych nauki jazdy w ramach szkolenia na kursach kategorii B prawa jazdy. Powód nie jest płatnikiem podatku VAT. W czasie naprawy samochodu powodowie wynajęli pojazd zastępczy na okres od 09 grudnia 2015 r. do 17 grudnia 2015 r. i od 04 stycznia 2016 r. do 08 stycznia 2016 r., razem 14 dni, celem realizacji zajęć szkoleniowych. Poneśli z tego tytułu koszty w wysokości 4.900,00 zł., według stawki 350,00 zł. dziennie.

(dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego z dnia 18 grudnia 2015 r. k. 28, umowa najmu pojazdu zastępczego z dnia 04 stycznia 2016 r. k. 29, rachunek k. 30, informacja z (...) k. 81, zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego k. 82, umowa o pracę k. 87, umowy zlecenia k. 88-95, zeznania powoda K. Ż. k. 83v-84)

Powodowie pismem z dnia 18 lipca 2016 r. wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 8.680,17 zł., wyznaczając 21 - dniowy termin do zapłaty. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 22 lipca 2016 r.

(dowód: wezwanie z dnia 18 lipca 2016 r. k. 43, potwierdzenie nadania k. 44, odpowiedź pozwanego z dnia 29 lipca 2016 r. k. 45)

W związku ze zdarzeniem z dnia 08 grudnia 2015 r. w samochodzie powodów uszkodzeniu uległy w stopniu kwalifikującym do wymiany: drzwi przednie lewe, zderzak tylny, oprawa kierunkowskazu tylnego lewego, oprawa lampy obrysowej tylnej lewej, wykładzina nadkola tylna lewa, kołpak koła tylnego lewego, oraz drzwi lewe, a w stopniu zakwalifikowanym do naprawy: ściana boczna tylna lewa, instalacja elektryczna zderzaka. Do lakierowania zakwalifikowano: zderzak tylny, błotnik tylny lewy, drzwi przednie lewe. W celu przeprowadzenia naprawy zgodnie z technologią producenta niezbędne jest zastosowanie nowego zestawu mocowań zderzaka tylnego, nowego zestawu mocowań tapicerki drzwi przednich lewych, folii ochronnej drzwi przednich lewych oraz zestawu listew drzwi przednich lewych. Te elementy ulegają bowiem uszkodzeniu podczas demontażu. Konieczne jest także przeprowadzenie operacji profilowania lewego boku, tj. wyrównania szczelin technologicznych oraz sprawdzenie stanu opony tylnej i felgi lewej tylnej, zabezpieczenie antykorozyjne błotnika tylnego lewego oraz pomiary tyłu pojazdu.

Zastosowanie do naprawy części oryginalnych używanych niesie ryzyko, że stan pojazdu sprzed kolizji nie zostanie odtworzony. Stosowanie części używanych lub nieoryginalnych o niepotwierdzonej jakości prowadzi do obniżenia wartości pojazdu. Jakość i trwałość tych części, a w szczególności ich parametry konstrukcyjne, są zwykle niemożliwe do oceny. Stosowanie takich elementów zawsze wiąże się z ryzykiem, że ich trwałość będzie niższa niż nowych części oryginalnych i na ogół prowadzi do obniżenia estetyki pojazdu. Pełne odtworzenie wartości samochodu możliwe jest jedynie przy zastosowaniu części oryginalnych, nowych. Elementy uszkodzone w wypadku nie były ponadnormatywnie zużyte. Nie były też wcześniej naprawiane. Pojazd powodów w dacie szkody był 3 – letni i miał przebieg, wynoszący niespełna 50.000 kilometrów. Firma (...) udziela 8 – letniej gwarancji na perforacje pojazdu. Zastosowanie części nieoryginalnych o niepotwierdzonej jakości lub części zamiennych używanych prowadziłyby do obniżenia wartości rynkowej samochodu, natomiast zastosowanie do naprawy części oryginalnych, nieoznaczonych logo producenta pojazdu, tj. części o symbolu Q, może spowodować utratę gwarancji, udzielonej na perforacje. W związku z powyższym naprawa powinna nastąpić z użyciem części ze znakiem O. Tylko w ten sposób dojdzie do odtworzenia wartości samochodu sprzed szkody. Nie spowoduje to zwiększenia wartości pojazdu. Naprawa pojazdu winna mieć miejsce w autoryzowanym serwisie. W przeciwnym wypadku, tj. naprawy samochodu w warunkach stacji nieautoryzowanej, zachodzi ryzyko utraty gwarancji producenta.

Koszt naprawy pojazdu przy użyciu części zamiennych oryginalnych, oznaczonych symbolem O, i przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę prac w wysokości 120,00 zł., wynosi – przy przyjęciu, że drzwi lewe powinny zostać wymienione – 8.520,47 zł. Odszkodowanie wypłacone przez likwidatora szkody nie zapewnia możliwości odtworzenia stanu pojazdu powodów, jaki istniał przed zdarzeniem z dnia 08 grudnia 2015 r.

Przewidywany czas naprawy samochodu w warunkach autoryzowanego warsztatu i ośmiogodzinnego dnia pracy wynosi 6 dni roboczych. Taki okres obejmuje technologicznie wszystkie czynności potrzebne do naprawy pojazdu. Nie obejmuje oczekiwań na zamówione części ani czynności związanych z likwidacją szkody. Czas oczekiwania na części wynosi 3 dni robocze. Koszt najmu w wysokości 350,00 zł. nie jest zawyżony. Powodowie byli pozbawieni możliwości korzystania z pojazdu przez okres dłuższy niż czas najmu pojazdu zastępczego.

Stawka 369,00 zł. za sporządzenie opinii przez prywatnego rzeczoznawcę mieści się w przedziale cen, stosowanych przez firmy, świadczące takie usługi na terenie O. i okolic.

(dowód: opinia biegłej sądowej D. R. k. 182-197, kalkulacja naprawy k. 198-214, odpowiedź na zarzuty k. 240-242, opinia uzupełniająca wraz z kalkulacją naprawy k. 255-269, ustna opinia uzupełniająca k. 278v.-278)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy. Nie były one kwestionowane przez strony. Sąd uwzględnił opinie pisemną, uzupełniającą pisemną oraz ustną biegłej sądowej z

zakresu eksploatacji i naprawy samochodów D. R.. Sąd uznał ją za jasną, nie zawierającą luk i sprzeczności oraz fachową. Biegła wskazała rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków oraz należyte je uzasadniła. W sposób wyczerpujący odniosła się do zastrzeżeń, zgłoszonych przez strony. Rzetelność i bezstronność biegłej nie budzi wątpliwości. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda K. Ż., bowiem zostały one potwierdzone dowodami z dokumentów i korespondowały z dowodem z opinii biegłego.

W przedmiotowej sprawie poza sporem była legitymacja bierna pozwanego. W odpowiedzi na pozew przyznał, iż stosownie do art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które wydarzyły się na terytorium RP i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Jednolitego Porozumienia między Biurami narodowymi – Regulaminu Wewnętrznego. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady oraz tego, że sprawcą szkody, wynikającej ze zdarzenia z dnia 08 grudnia 2015 r., był kierujący pojazdem (...) o nr rej. (...), zarejestrowanym na terenie Rosji. W dacie zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej udzielało zagraniczne Towarzystwo (...). Postępowanie likwidacyjne prowadzone było przez korespondenta rosyjskiego towarzystwa w Polsce. Podmiot ten po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodowi kwoty 4.896,02 zł. i 1.633,72 zł.

Podstawę roszczenia pozwu, stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. Pierwsza z powołanych norm wskazuje, iż przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Artykuł 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W dalszej części przepis ten mówi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono zaś w myśl art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W przedmiotowej sprawie z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w zakresie zgłoszonych roszczeń, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłej z zakresu eksploatacji i naprawy samochodów.

Biegła na podstawie analizy dokumentów, znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy wskazała, iż naprawa pojazdu przy użyciu części zamiennych nieoryginalnych lub oryginalnych używanych nie zapewni odtworzenia stanu pojazdu, jaki istniał przed zdarzeniem i nie pozwoli na zachowanie gwarancji producenta pojazdu na perforację, udzielonej na 8 lat od daty wydania pojazdu. Biegła w sposób kategoryczny stwierdziła, iż naprawa przeprowadzona przy zastosowaniu takich części spowoduje spadek wartości rynkowej pojazdu. Natomiast naprawa przy użyciu części oryginalnych, oznaczonych logo producenta pojazdu, nie spowoduje wzrostu jego wartości względem wartości przed szkodą.

Sąd podzielił stanowisko biegłej, która oparła kalkulację o stawkę za roboczogodzinę na poziomie 120,00 zł. Biegła przedstawiła średnie stawki prac na terenie O.. Wskazują one, że kwota przyjęta w kalkulacji likwidacyjnej jest zaniżona. W ocenie Sądu naprawy należało dokonać w warunkach autoryzowanej stacji, z uwagi na to, iż naprawa w stacji nieautoryzowanej mogłaby spowodować utratę gwarancji producenta.

Sąd przyjął, iż wartość szkody należy obliczyć z uwzględnieniem wymiany drzwi lewych. Biegła wyliczyła ten koszt na kwotę 8.520,47 zł. Wskazała, iż przeprowadzona w taki sposób naprawa pozwoli na odtworzenie stanu pojazdu istniejącego przed wypadkiem i pozwoli zachować gwarancję producenta.

Biegła pierwotnie wskazała, iż naprawa pojazdu jest możliwa przez naprawienie drzwi, a nie ich wymianę. Taka naprawa nie doprowadziłaby jednak pojazdu do stanu sprzed szkody, mimo że technologia producenta przewiduje taką czynność, i pozbawiłaby pojazd gwarancji producenta. Stanowisko powoda w tym zakresie znalazło odzwierciedlenie w opinii ustnej biegłej sądowej. Na rozprawie wskazała ona, iż zakład ubezpieczający zakwalifikował drzwi lewe do naprawy w ten sposób, że zostanie wymienione całe poszycie tych drzwi. Podkreśliła, iż jest to problematyczna czynność i należy do najtrudniejszych. Przyznała, iż w przypadku, gdy w grę wchodzi wymiana lub naprawa, w większości kwalifikuje się całe drzwi do wymiany z racji trudności, jaką jest wymiana całego poszycia drzwi. Taka wymiana wymaga wycięcia całego płata i wstawienia nowego, co musi być idealnie spasowane, nie może być żadnych zafalowań przy spawaniu. Po spawaniu konieczne jest szpachlowanie. Wymaga to również wyrównania i szlifowania po czym zostaje trwały ślad. Taka naprawa będzie miała zdecydowanie negatywny wpływ na wartość pojazdu powodów, w związku z tym, że jest to samochód trzyletni. Takie naprawy przeprowadza się co do zasady w samochodach wyeksploatowanych. Stacje obsługi, które przeprowadzają taką naprawę, dają gwarancję tylko na naprawę przez siebie wykonaną, natomiast nie zapewniają gwarancji na nadwozie. Samochód po takiej naprawie będzie w gorszej sytuacji niż gdyby całe drzwi zostały wymienione. Wymiana poszycia stanowi dużą ingerencję w pojeździe, wówczas nabywca będzie ostrożny w podjęciu decyzji zakupu takiego pojazdu. Nawet jeżeli zdecyduje się na jego zakup to będzie negocjował znacznie niższą cenę i żądał jej obniżenia nawet o około 1.000,00 zł. W razie kolejnej kolizji i uszkodzenia tak naprawionych drzwi, kolejny ubezpieczyciel będzie traktował ten element jako niepełnowartościowy. Będzie to miało znaczenie dla wartości wycenionej szkody, oczywiście skutkować będzie jej obniżeniem. Wówczas wartość takiego elementu może być obniżona nawet do 50 % wartości części nowej. Wskazała, iż w jej ocenie w tym przypadku należało wziąć pod uwagę stawkę najwyższą, wskazaną w opinii, ze względu na powyższe okoliczności i zachowanie gwarancji.

Sąd podzielił stanowisko biegłej w tym zakresie.

Zgodnie z art. 361 § 1 i § 2 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Z unormowania tego wynika, że naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, nie dopuszczając jednak zarazem do nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego, odszkodowanie bowiem należy się tylko w granicach normalnego związku przyczynowego. Tym samym związek przyczynowy, o którym mowa w § 1 komentowanego artykułu, odgrywa podwójną rolę: z jednej strony decyduje o tym, czy dana osoba odpowiada w ogóle za wyrządzoną szkodę, z drugiej zaś – zakreśla granice tej odpowiedzialności. Zasada pełnego odszkodowania przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty, jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przyjmuje się, że utrata korzyści może być konsekwencją zniszczenia czy też uszkodzenia rzeczy, przynoszącej pożytki, a jako przykład podaje się uszkodzenie samochodu, wykorzystywanego do działalności gospodarczej, tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie.

W tych warunkach, wobec przyjęcia przez Sąd tezy z opinii biegłej, należało uznać, że szkoda w pojeździe powodów wynosi 8.520,47 zł. Powodowie w toku postępowania likwidacyjnego otrzymali łącznie 6.529,74 zł. (4.896,02 zł.

+ 1.633,72 zł.). Różnica wynosi zatem 1.990,73 zł. W konsekwencji, roszczenie powodów, którzy z tytułu kosztów naprawy pojazdu domagali się kwoty 1.777,45 zł., było uzasadnione.

W ocenie Sądu również żądanie powodów w zakresie zwrotu kosztów sporządzenia kalkulacji prywatnej w kwocie 369,00 zł. jest uzasadnione. Wskazać należy, iż dokonana przez prywatnego rzeczoznawcę kalkulacja szkody nie odbiega znacząco od kalkulacji przeprowadzonej przez powołanego w sprawie biegłego i w tym zakresie uznać należy, iż miała wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Należy, zatem przyjąć, iż istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem przez powodów wydatku na wycenę prywatnego rzeczoznawcy, a samym zdarzeniem skutkującym szkodą. Poniesienie tego wydatku było konieczne i obiektywnie uzasadnione wobec wadliwie przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego. Nadto, jak wynika z opinii biegłej, uiszczona stawka mieści się w przedziale cen, stosowanych przez firmy, świadczące usługi rzeczoznawcze na terenie O. i okolic.

Na temat kosztów ekspertyzy, wykonanej na zlecenie poszkodowanego wypadkiem komunikacyjnym, wypowiadał się w szeregu orzeczeniach Sąd Najwyższy, stwierdzając, że odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty takiej ekspertyzy. W uzasadnieniu uchwały z dnia 18.05.2004 r., III CZP 24/04, wskazano, że: „Objęcie pojęciem szkody kosztów i wydatków poniesionych w następstwie zdarzenia wywołanego szkodą wynika z kompensacyjnego charakteru odszkodowawczego. Dał temu wyraz Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 (niepubl.), stwierdzając jako rzecz oczywistą, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę.” S. to potwierdził Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 13.03.2012 r., III CZP 75/11.

W świetle powyższego i w okolicznościach niniejszej sprawy, Sąd uznał roszczenie powodów o zwrot kosztów prywatnej kalkulacji naprawy za w pełni zasadne. Zdaniem Sądu, koszt opracowania prywatnej ekspertyzy nie jest nadmierny.

Odnosząc się do żądania powodów zwrotu poniesionych przez nich kosztów najmu pojazdu zastępczego, należy wskazać, iż utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia lub uszkodzenia implikuje obowiązek zwrotu przez odpowiedzialnego za szkodę wydatków koniecznych, tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Na dłużniku ciąży obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika.

Samochód, który uległ uszkodzeniu, służył K. Ż. do prowadzenia działalności gospodarczej - nauki jazdy. Niewątpliwie więc, aby wywiązać się z wcześniejszych umów, zawartych z kursantami, a także nie utracić zarobku, uzasadnione było zawarcie z innym podmiotem najmu pojazdu zastępczego do wykonania jazd szkoleniowych. Z opinii biegłej wynika, że taki pojazd z uwagi na szczególne warunki przystosowania do jazdy nie jest oferowany przez firmy, trudniące się najmem pojazdów zastępczych. Z tego też względu uzasadnione jest przyjęcie stawki, ustalonej indywidualnie przez powoda. Biegła stwierdziła, że koszt najmu pojazdu, wskazany przez powodów, nie jest zawyżony. Biegła nie zakwestionowała czasu trwania najmu. Wskazała, iż czas naprawy pojazdu wynosi około 9 dni roboczych. Nie obejmuje on jednak czynności likwidacyjnych, prowadzonych przez zakład ubezpieczeń. Z tego też względu najem na okres 14 dni nie może zostać uznany za zawyżony. Z wyliczeń biegłej wynika, że czas, w którym powodowie byli pozbawieni możliwości korzystania ze swojego pojazdu, jest dłuższy niż czas trwania najmu pojazdu zastępczego.

W konsekwencji, na podstawie art. 805 i n. k.c., art. 361 k.c., art. 34 i nast. i art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 473) oraz art. 481 § 1 i 2 k.c., 817 k.c. należało zasądzić od pozwanego na rzecz powodów kwotę 7.046,45 zł., która obejmuje koszt naprawy pojazdu w wysokości 1.777,45 zł., koszt najmu pojazdu zastępczego w wysokości 4.900,00 zł. oraz koszt opinii prywatnej w kwocie 369,00 zł.

Odsetki od kwoty odszkodowania Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z żądaniem powodów. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). W związku z brzmieniem art. 817 § 1 k.c. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, zgodnie z którym ewentualne naliczenie odsetek powinno mieć miejsce od dnia wyrokowania.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę zwraca drugiej stronie poniesione przez nią koszty procesu. Pozwany winien zwrócić powodowi wszystkie poniesione przez niego koszty, na które składają się: 353,00 zł. z tytułu opłaty od pozwu, 34,00 zł. opłaty od pełnomocnictwa, 700,00 zł. zaliczki na wynagrodzenie biegłego i 1.800,00 zł. kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 poz. 300) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 360,00 zł. tytułem wydatków, uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.